

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0429/2011

30.11.2011

BETÄNKANDE

om kvinnors situation i krig
(2011/2198(INI))

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

Föredragande: Norica Nicolai

Föredragande av yttrande (*):
Catherine Grèze, utskottet för utveckling

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	15
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING.....	18
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	23

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om kvinnors situation i krig (2011/2198(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948 och Wiendeklarationen och handlingsprogrammet som antogs av Världskonferensen om mänskliga rättigheter den 25 juni 1993, särskilt artiklarna I 28–29 och II 38 om systematiska våldtäkter, sexuellt slaveri och påtvingat havandeskap i samband med väpnade konflikter,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av alla former av diskriminering av kvinnor (Cedaw) av den 18 december 1979 och FN:s deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993¹,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 (2000) och 1820 (2008) om kvinnor, fred och säkerhet och FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn i situationer av väpnad konflikt, liksom FN:s säkerhetsråds resolution 1889 (2009), som syftar till att förbättra genomförandet och övervakningen av FN:s säkerhetsråds resolution 1325, samt FN:s säkerhetsråds resolution 1960 (2010), genom vilken en mekanism inrättades för att sammanställa data om och en förteckning över personer som begått sexuella våldshandlingar i samband med väpnade konflikter,
- med beaktande av utnämningen i mars 2010 av en särskild representant för FN:s generalsekreterare för frågor som rör sexuellt våld i väpnade konflikter,
- med beaktande av deklarationen och handlingsplanen från Peking som antogs vid den fjärde världskonferensen för kvinnor den 15 september 1995 samt de slutdokument som senare antogs vid FN:s extra sessioner Peking +5 (2000), Peking +10 (2005) och Peking +15 (2010),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 54/134 av den 7 februari 2000 i vilken den 25 november utlystes till Internationella dagen för avskaffande av våld mot kvinnor,
- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020), som antogs av Europeiska rådet i mars 2011²,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Strategi för jämställdhet 2010–2015” (KOM(2010)0491),
- med beaktande av EU:s handlingsplan för jämställdhet i utvecklingssamarbetet (SEK(2010)0265), som har antagits av rådet och i vilken det bör säkerställas att jämställdhetsperspektivet integreras i allt EU-arbete med partnerländer på samtliga nivåer,

¹ A/RES/48/104.

² Bilaga till rådets slutsatser av den 7 mars 2011.

- med beaktande av 2011 års rapport om EU-indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet¹,
- med beaktande av 2010 års indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet,
- med beaktande av den övergripande strategin för EU:s genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet² och det övergripande dokumentet om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325, förstärkt genom FN:s säkerhetsråds resolution 1820 inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP), vilka båda antogs i december 2008,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot och diskriminering av kvinnor och flickor,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 13 november 2006 om främjande av jämställdhet och integrering av ett jämställdhetsperspektiv vid krishantering,
- med beaktande av rådets generiska dokument från 2005 om uppförandenormer för insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken³,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som antogs den 17 juli 1998, särskilt artiklarna 7 och 8 som definierar våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering eller varje annan form av sexuellt våld av motsvarande svårighetsgrad som brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om tioårsdagen av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 7 maj 2009 om jämställdhetsperspektivet i EU:s yttre förbindelser samt freds- och nationsuppbyggnad⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om kvinnornas situation i väpnade konflikter och deras roll i återuppbyggnaden och den demokratiska processen i länder som just genomgått en konflikt⁶,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0429/2011), och av följande skäl:

¹ Rådets dokument 9990/11 av den 11 maj 2011.

² Rådets dokument 15671/1/08 av den 1 december 2008.

³ Rådets dokument 8373/3/05 av den 18 maj 2005.

⁴ P7_TA(2010)0439.

⁵ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 32.

⁶ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 287.

- A. Få framsteg har gjorts sedan FN:s säkerhetsråds resolution 1325 antogs för drygt tio år sedan. I vissa fall har kvoterna för kvinnors deltagande i regeringar fastställts, och antalet kvinnor som har befattningar i representativa institutioner har ökat. Dessutom har medvetenheten om könsskillnader i konflikter ökat, men trots de ansträngningar som gjorts utgör kvinnor – med få undantag – fortfarande färre än tio procent av de personer som formellt deltar i fredsförhandlingar¹.
- B. Det har inrättats en post som FN:s särskilda representant för att bevaka kvinnors utsatta situation i krig och andra konflikter, vilken för närvarande innehas av Margot Wallström.
- C. Sexuellt våld i form av massvåldtäkter, människohandel och andra former av sexuella övergrepp mot kvinnor och barn används fortfarande som taktik i konfliktområden runtom i världen trots att detta är oacceptabelt. Det maktvakuum som uppstår i områden som befunnit sig i konflikt kan leda till en försämring av kvinnors och flickors rättigheter, vilket har kunnat konstateras i Libyen och Egypten.
- D. Sexuellt våld i väpnade konflikter får förödande konsekvenser för offren, både fysiskt (risk för sterilitet, inkontinens och sexuellt överförbara sjukdomar) och psykiskt. Dessa offer blir ofta stämplade, utstötta och misshandlade och anses vara vanärade, och de blir ofta utstötta av det samhälle de lever i och ibland till och med dödade.
- E. Även offrens familjer är särskilt drabbade och upplever de sexuella övergreppen som förnedrande. De barn som föds till följd av våldtäkter riskerar avstötning och detta kan ibland ske på ett brutalt sätt, t.ex. genom att barnet överges vid födseln eller genom barnamord.
- F. I Wienförklaringen, som antogs vid FN:s världskonferens om mänskliga rättigheter den 25 juni 1993, fastslås det att kvinnors och flickors grundläggande rättigheter är en oförytterlig, nödvändig och odelbar del av de grundläggande mänskliga rättigheterna.
- G. Europaparlamentet uttrycker stark oro över att sexuella våldsförbrytare i de flesta fall förblir ostraffade, vilket visas i fallet Colombia där sexuellt våld mot kvinnor i samband med väpnade konflikter utgör en systematisk och dold praxis som nästan aldrig bestraffas. Denna form av våld bör ses som en krigsförbrytelse.
- H. Kvinnor i försvaret och/eller som arbetar för civila organisationer som deltar i fredsbevarande insatser spelar en viktig roll eftersom de dels kan fungera som förebilder och interkulturella medlare för lokala kvinnor och ge dem incitament att bli mer delaktiga och få mer inflytande samt undanröja könsstereotyper bland de lokala männen, dels kommunicerar bättre med de lokala kvinnorna.
- I. I de flesta länder betraktas inte jämställdhetsåtgärder som någon högprioriterad fråga utan som en bisak, och kulturella, religiösa och socioekonomiska seder och bruk används som ursäkt för att hindra utvecklingen när det gäller jämställdhet och kvinnors rättigheter.

¹ ”Ten-year Impact Study on Implementation of UN Security Council Resolution 1325 (2000) on Women, Peace and Security in Peacekeeping”, slutlig rapport från FN:s avdelning för fredsbevarande operationer och fältstöd, 2010.

- J. Fokus bör ligga på könsaspekter redan vid den inledande planeringen av civila och säkerhetsrelaterade uppdrag, och fredsbevarande uppdrag har visat sig vara ett viktigt instrument för att integrera ett könsperspektiv i förebyggande insatser liksom vid demobilisering och återuppbyggnad efter konflikter.
- K. Historien har visat att krigföring tycks vara starkt mansdominerad och att det därför finns anledning att tro att kvinnors särskilda förmåga till dialog och icke-våld på ett mycket positivt sätt kan bidra till förebyggande och hantering av konflikter på ett fredligt sätt.
- L. Att det är viktigt att involvera kvinnor och integrera ett könsperspektiv understryks av det faktum att kvinnor, när de deltar i konfliktlösnings- och fredsprocesser, tar upp fler områden som behöver åtgärdas vid uppbyggnadsinsatser och fredsbevarande insatser, t.ex. marknadsinfrastruktur, väginfrastruktur på landsbygden, sjukvårdskliniker, skolgång och daghem.
- M. År 2010 antogs 17 indikatorer för den övergripande strategin¹, och framgångsrika insatser har gjorts för att lägga fram den första övervakningsrapporten utifrån dessa indikatorer under 2011². Det behövs en omfattande EU-övervakningsrapport som grundar sig på en klart definierad metodik och lämpliga indikatorer.
- N. Nationella handlingsplaner avseende kvinnor, fred och säkerhet är mycket viktiga och bör grunda sig på enhetliga europeiska minimistandarder vad gäller mål, genomförande och övervakning i EU.
- O. Kommissionen beslutade den 31 augusti 2011 att anslå ytterligare 300 miljoner euro för fred och säkerhet i Afrika. Minst tolv afrikanska stater betraktas som aktuella konfliktregioner 2011 och deras sammanlagda befolkning uppskattas till 386,6 miljoner människor.
- P. I länder som genomgår återuppbyggnadsprocesser och återintegreringsprocesser efter konflikter är institutionella mekanismer och åtaganden för jämställdhet effektiva första steg för att skydda och främja kvinnors rättigheter. Det är en nödvändig förutsättning för fredsbyggandet, för en gemensam och hållbar utveckling och för att det ska kunna skapas ett demokratiskt samhälle där man värnar om kvinnors rättigheter och jämställdhet att alla berörda aktörer, såsom regeringar och politiska företrädare, civilsamhället och akademiker engagerar sig. Det är även nödvändigt att organisationer, grupper och nätverk för kvinnor direkt deltar, vilka bör få politiskt, ekonomiskt och juridiskt stöd för att utveckla program, bland annat för de mest sårbara grupperna i samhället, såsom invandrare, internflyktingar, flyktingkvinnor och återvändande kvinnor.
- Q. De mer djupgående orsakerna till kvinnors utsatthet i konfliktsituationer står ofta att finna i deras begränsade tillträde till bland annat utbildning och arbete. Att kvinnor tillåts delta ekonomiskt och på samma villkor är därför ett nödvändigt krav i kampen mot det könsspecifika våldet i samband med väpnade konflikter. Kvinnors deltagande på styrelsenivå, både vid förhandlingsbordet och i aktiva roller under en fredlig övergång, är

¹ Rådets dokument 11948/10 av den 14 juli 2010.

² Rådets dokument 9990/11 av den 11 maj 2011.

fortsatt väldigt begränsat, trots att detta är en högprioriterad fråga och en förutsättning för att uppnå jämställdhet.

Kvinnligt ledarskap inom freds- och säkerhetsområdet

1. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja ett krav om kvinnligt deltagande i de internationella grupper som leder fredsförhandlingar, och kräver också att framsteg görs för att uppnå ett permanent deltagande av kvinnliga ledare, lokala kvinnorrättsorganisationer och/eller grupper inom det civila samhället vid förhandlingsbordet under hela fredsprocessen.
2. Europaparlamentet betonar den politiska dialogens betydelse för att öka kvinnors medinflytande, och uppmanar EU:s delegationer att även ta upp kvinno-, freds- och säkerhetsrelaterade frågor i sina politiska och människorättsrelaterade dialoger med värdlandets regering. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att aktivt uppmuntra och stödja kvinnor att delta i deras förbindelser med länder och organisationer utanför EU.
3. Europaparlamentet välkomnar EU:s handlingsplan för jämställdhet och kvinnors medinflytande i utvecklingssamarbetet, och uppmanar EU:s höga representant att göra allt som krävs för att ge EU:s delegationspersonal tillräcklig och ändamålsenlig utbildning för att de ska kunna tillämpa en genusmedveten strategi i samband med fredsbevarande, konfliktförebyggande och fredskapande åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera tillräckligt tekniskt och ekonomiskt stöd till program som gör det möjligt för kvinnor att delta fullt ut i fredsförhandlingar och som ger kvinnor ökat medinflytande i det civila samhället i stort.
4. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att aktivt verka för att fler kvinnor deltar i militära och civila fredsbevarande insatser, särskilt i ledande positioner, och uppmanar i detta sammanhang till
 - genomförande av nationella kampanjer för att framhålla militären och polisen som en realistisk möjlighet för såväl kvinnor som män, i syfte att bekämpa eventuella stereotyper; dessa kampanjer bör omfatta informationsträffar och ”öppet hus”-dagar med saklig information om utbildnings- och anställningsmöjligheter i försvarsmakten,
 - en översyn av militärens befordringspolicy, för att granska om kvinnor, trots att de ska vara jämställda med sina manliga kolleger, missgynnats vid kommande befordringar,
 - införande av en kvinnovänlig politik inom militären, t.ex. möjlighet till mammaledighet,
 - främjande av förebilder – kvinnor som visat stort mod och som medverkat till att få till stånd en förändring genom sina insatser,
 - inbegripande av fler kvinnor, särskilt vad gäller civila uppdrag, på ledande poster och i kontakterna med lokalsamhället,

- grundlig utbildning av män och kvinnor som integrerar med civilsamhället i könsrelaterade frågor, i skyddsfrågor, i kvinnors och barns särskilda behov och mänskliga rättigheter i konfliktsituationer, liksom i värdlandets kultur och traditioner, för att förbättra skyddet för dem som deltar och se till att kvinnor och män ges samma utbildning.
5. Europaparlamentet kräver att det avsätts tillräckliga EU-medel, bland annat under stabilitetsinstrumentet, för att stödja kvinnors aktiva deltagande i och bidrag till representativa institutioner på nationell och lokal nivå och på alla beslutsnivåer i konfliktlösningsprocesser, i fredsförhandlingar, i fredsskapande åtgärder och vid planeringen för situationen efter konflikter.
 6. Europaparlamentet framhåller behovet av att upprätta en uppförandekod för EU-personal som deltar i militära och civila uppdrag, där man förtydligar att sexuellt utnyttjande är oförsvarligt och brottsligt, samt kräver att denna kod tillämpas strikt då sexuella våldshandlingar har begåtts av personal i humanitärt arbete, företrädare för internationella institutioner, fredsbevarande styrkor och diplomater genom hårda administrativa och straffrättsliga påföljder. Parlamentet kräver nolltolerans mot sexuellt utnyttjande av barn och kvinnor i väpnade konflikter och flyktingläger och välkomnar i detta sammanhang att FN nyligen inlett utredningar av anklagelserna om att dess fredsbevarande styrkor i Elfenbenskusten har gjort sig skyldiga till sexuellt utnyttjande.

Väpnade konflikters konsekvenser för kvinnor

7. Europaparlamentet fördömer kraftfullt den fortsatta användningen av sexuellt våld mot kvinnor som ett vapen i krig, något som är likställt med krigsförbrytelse. Parlamentet är medvetet om att sådana övergrepp allvarligt skadar offren fysiskt och psykiskt och att de får traumatiska konsekvenser för deras familjer, och understryker att man måste gripa sig an denna företeelse genom stödprogram för offren. Parlamentet uppmanar med kraft de politiska makthavarna att lägga fram en samordnad uppsättning åtgärder för att förhindra och minska användningen av sexuellt våld och uppmärksammar i detta sammanhang den förfärliga situationen i Kongo. Parlamentet påminner om att ett antal massvåldtäkter ägde rum mellan den 30 juli och den 4 augusti 2010 i östra Kongos gruvdistrikt, att minst 8 300 våldtäkter rapporterades 2009 i östra Kongo och att minst 1 244 kvinnor rapporteras ha blivit våldtagna under första kvartalet 2010, vilket är i genomsnitt 14 våldtäkter per dag. Parlamentet påpekar att denna situation fortfarande inte ändrats 2011 och uppmanar med kraft EU:s båda uppdrag i Demokratiska republiken Kongo – Eupol RD Congo och Eusec RD Congo – att se till att kampen mot sexuellt våld och kvinnors deltagande prioriteras högst i de insatser som görs för att reformera den kongolesiska säkerhetssektorn.
8. Med tanke på att sexuellt våld, vilket oftast drabbar kvinnor och barn, särskilt förvärras av bland annat könsskillnader, spridningen av våld i allmänhet och militariseringen av samhället och nedbrytningen av samhällsstrukturerna i synnerhet, anser Europaparlamentet att särskild hänsyn bör tas till och medel tillhandahållas för att förhindra sådana krigsförbrytelser.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att verka för att familjeåtgärder antas för att begränsa de negativa konsekvenserna av väpnade konflikter för familjelivet.
10. Europaparlamentet uppmanar till ett närmare samarbete med lokala kvinnoorganisationer för att upprätta ett system för tidig varning och eventuellt göra det möjligt för dem att själva förhindra övergreppen eller minska deras förekomst.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja lokala grupper i det civila samhället, särskilt kvinnogrupper och grupper med en jämställdhetsmedveten agenda, genom att tillhandahålla finansiering och kapacitetsuppbyggnad så att grupperna kan uppfylla sin övervakande funktion, särskilt i sönderfallande stater.
12. Europaparlamentet förfäras över att sexuella våldsförbrytare förblir ostraffade. Parlamentet uppmanar med kraft till att straffriheten för dessa förbrytare upphör, och uppmanar med kraft de nationella myndigheterna att säkerställa att tillämpliga lagar i fråga om straffrihet respekteras. Parlamentet kräver dessutom att rättssystemet stärks genom att domare och åklagare ges utbildning för att förbättra utredningsarbetet och skärpa straffen för sexuellt våld. Dessa åtal bör ges stor uppmärksamhet och publicitet för att signalera att sådana metoder är oacceptabla.
13. Europaparlamentet kräver att frågan om straffrihet görs till en central del av fredsförhandlingar, eftersom det inte bör vara möjligt att stifta fred utan rättvisa, och att förövarna ska ställas inför rätta och bära de straffrättsliga konsekvenserna av sina handlingar. Parlamentet understryker dessutom att frågan om straffrihet inte är förhandlingsbar. Parlamentet beklagar att rättsliga förfaranden mot förövare av våld mot kvinnor i krig ofta är alltför utdragna, vilket skapar ytterligare lidande för offren, och kräver därför tillförlitliga och rättvisa domar som utdöms inom skälig tid och med respekt för kvinnliga krigsoffers värdighet.
14. Europaparlamentet påminner om utbildningens viktiga roll för kvinnors och flickors frigörelse liksom för bekämpandet av stereotyper och för att förändra attityder. Parlamentet kräver att man inrättar nya och/eller förstärker befintliga informationsprogram inom ramen för utbildningsprogram som betonar respekten för kvinnors värdighet.
15. Europaparlamentet kräver att väpnade styrkor upprättar kvinnokliniker för att hantera sexuellt och psykologiskt våld i krigszoner.
16. Europaparlamentet kräver att kvinnor som utsätts för misshandel och våld i samband med konflikter ska kunna väcka sin talan inför internationella domstolar under värdiga förhållanden och att dessa domstolar skyddar dem mot fysiskt våld och traumatiska upplevelser som de skulle kunna utsättas för under förhör, då ingen hänsyn tas till känslomässiga chocker. Parlamentet kräver att rättvisa skipas för dem både civilrättsligt och straffrättsligt och att stödprogram genomförs för att de ska kunna återanpassa sig ekonomiskt, socialt och mentalt.

17. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att aktivt stödja genomförandet av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor med hjälp av specifika åtgärder som t.ex.
- inrättande av ett effektivt system för övervakning av alla rättsprocesser rörande våld av denna karaktär och uppföljningen av dessa processer,
 - antagande av åtgärder, strategier och program som inte enbart fokuserar på skydd och åtal utan även och framför allt på förebyggande åtgärder,
 - program för gratis hälso- och psykologrådgivning till våldsoffer på deras modersmål och i överensstämmelse med deras kultur och sedvänjor och, om möjligt, av kvinnliga yrkesutövare,
 - program som erbjuder hälsokurser och lättillgängligt informationsmaterial, i synnerhet om reproduktiv och sexuell hälsa, för både kvinnor och män, och informationsprogram som är kulturanpassade,
 - särskilda åtgärder för att garantera kvinnor som befinner sig i en krigssituation rättvis tillgång till sjuk- och hälsovårdssystem¹, i synnerhet primärhälsovård, inbegripet mödra- och barnhälsovård i enlighet med den definition som WHO fastställt², samt gynekologisk och obstetrisk vård,
 - vittnesskyddsprogram som kan skydda offer och uppmuntra dem att under fullständigt skydd träda fram och vittna mot sina angripare.
18. Europaparlamentet understryker att det är oerhört viktigt att se till att kvinnor deltar på lika villkor i förfaranden för rättsliga reformer eller i internationella domstolsförfaranden så att de effektivt kan hävda att lika rättigheter bör tillämpas inom de nationella rättssystemen.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och parlamentets delegationer att på olika sätt arbeta för att utvecklingsländer som ännu inte har undertecknat, ratificerat och genomfört Romstadgan (för Internationella brottmålsdomstolen) ska göra detta, eftersom det är en viktig åtgärd för att skydda kvinnors sexuella rättigheter i krigssituationer och förhindra att förövare går fria.
20. Europaparlamentet fördömer tagande av gisslan och kräver hårdare straff för användningen av mänskliga sköldar under konflikter.
21. Europaparlamentet begär att kvinnliga fångar separeras från män, framför allt för att sexuellt våld ska förhindras.
22. Europaparlamentet understryker betydelsen av att anhöriga till försvunna personer ska ha rätt att få veta vad som skett, och parlamentet uppmanar parter i väpnade konflikter att

¹ I enlighet med definitionen i artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i enlighet med Europarådets reviderade europeiska sociala stadga del I princip 11.

² 56:e världshälsoförsamlingen A56/27, punkt 14.18 i den preliminära dagordningen, den 24 april 2003, Internationella primärvårdskonferensen i Alma-Ata, 25-årsjubileet, rapport från sekretariatet.

vidta alla åtgärder som krävs för att få fram vad som hänt med personer som rapporterats saknade.

23. Europaparlamentet efterlyser, som prioriterade områden inom ramen för instrumentet för utvecklingsfinansiering för perioden 2014–2020, särskilda bestämmelser som säkerställer kvinnor ytterligare skydd mot våldtäkter, tvångsprostitution och andra former av sexualbrott. Särskild omsorg bör också ägnas blivande mödrar och mödrar med små barn när det gäller tillhandahållande av livsmedel, kläder, evakuering och transporter samt vårdinrättningar i syfte att förhindra oönskade graviditeter och sexuellt överförbara sjukdomar.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta akutinsatsenheter bestående av utbildad personal (t.ex. läkare, psykologer, socialarbetare, juridiska rådgivare osv.) för att snabbt och på plats ge stöd till offer för könsrelaterat våld.
25. Europaparlamentet gläder sig åt antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1960, i vilken det ställs krav på detaljerade upplysningar om personer som misstänks ha begått sexuella våldshandlingar i samband med väpnade konflikter, och uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina ansträngningar för att genomföra denna resolution.
26. Europaparlamentet efterlyser en analys av möjligheterna att utbetala en skälig ersättning till offren, även med hänsyn till hur deras familjer och barn påverkats psykiskt, i överensstämmelse med gällande internationell och nationell rätt.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra kvinnors rättigheter och tillgång till mark, arv, krediter och sparande efter konflikter, i synnerhet i länder där kvinnors äganderätt inte kan drivas igenom på rättslig väg eller inte är socialt accepterad.
28. Europaparlamentet betonar behovet att komplettera bilden av kvinnor som sårbara offer med en bild av kvinnor som en mycket differentierad grupp av sociala aktörer, som ska ses som en värdefull tillgång med kapacitet och som har egna program. Kvinnor påverkar skeenden, och de måste vara med och forma utvecklingsprocessen. Parlamentet anser att kvinnor som tidigare varit krigsoffer inte längre endast får ses som krigsoffer, utan snarare som aktörer för stabilisering och konfliktlösning, och framhåller att kvinnor i allmänhet kan uppfylla denna roll först när de är jämbördigt representerade i politiska och ekonomiska beslutsfattande positioner.
29. Europaparlamentet påpekar att vår förståelse för kvinnors roller i tidigare krigsdrabbade samhällen och deras bidrag till återuppbyggnad efter krig måste gå längre än den allmängiltiga skildringen av ”kvinnors erfarenheter av krig”, och att kvinnors specifika och annorlunda erfarenheter av krig måste erkännas.

Rekommendationer

30. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en post som särskild EU-representant för kvinnor, fred och säkerhet inom utrikestjänsten för att integrera ett jämställdhetsperspektiv och skapa bättre förbindelser med motsvarande instanser i FN. Parlamentet anser att alla relevanta EU-politikområden, insatsgrupper och enheter/kontaktpunkter som sysslar med

jämställdhets- och säkerhetsfrågor ska koordineras av och vara kopplade till denna särskilda EU-representant för att garantera enhetlighet och effektivitet liksom ett systematiskt, likformigt och övergripande genomförande av strategier och åtgärder.

31. Europaparlamentet kräver att den informella arbetsgruppen för kvinnor, fred och säkerhet erkänns och ges stöd.
32. Europaparlamentet begär att ett jämställdhetsperspektiv tas med inom fredsforskningen, i konfliktförebyggande, konfliktlösande och fredsbevarande insatser samt i återanpassning och återuppbyggnad efter konflikter och att det ska finnas en jämställdhetsaspekt i landstrategidokumentet.
33. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och medlemsstaterna att i sina insatser för kvinnor i konfliktområden ta med utvecklingsfrågor, särskilt erkännandet av mödrars rätt att få stöd och skydd och att ta hand om och uppfostra sina barn samt kvinnors hälsa och ekonomiska trygghet, varvid frågan om egendomsrätt, framför allt i anslutning till ägande och brukande av mark, särskilt bör uppmärksammas.
34. Europaparlamentet välkomnar EU:s beslut att anta en lista med 17 genomförandeindikatorer som ska utvärdera EU:s egna resultat när det gäller jämställdhetsfrågor i länder som är sköra, eller som genomgår eller just genomgått en konflikt. Parlamentet understryker att dessa indikatorer måste förbättras och att de också bör omfatta kvalitativa mätningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att beakta slutsatserna från detta utvärderingsarbete under programplanerings- och genomförandefaserna.
35. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att, i enlighet med artikel 9 i rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010, se till att programplaneringen, genomförandet och övervakningen av länderinitiativen för främjande av ett genusperspektiv före konflikter, under konflikter och tiden därefter sköts på delegationsnivå, så att man bättre kan inrikta sig på de specifika omständigheter som utmärker varje situation och sannolikheten att det redan finns en regional dimension.
36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta, genomföra och övervaka sina nationella handlingsplaner avseende kvinnor, fred och säkerhet. Parlamentet upprepar sin uppmaning till EU och medlemsstaterna att i sina planer och strategier inbegripa en uppsättning minimistandarder som bygger på realistiska mål med specifika indikatorer, riktmärken, tidsfrister, budgetanslag och en effektiv övervakningsmekanism. Parlamentet understryker vikten av att engagera frivilligorganisationer i utvecklingen, genomförandet och övervakningen av handlingsplanerna.
37. Europaparlamentet uppmanar EU att säkra en balanserad rekrytering till uppdrag och insatser och att tillsätta fler kvinnor på ledande befattningar, t.ex. som ordförande för EU-delegationer till tredjeländer och som EU-beskickningschefer.
38. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens krav på att EU ska ha som grundläggande mål att stödja tredjeländer när det gäller efterlevnad och förverkligande av internationella krav, som t.ex. konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av

kvinnor, handlingsprogrammet från Kairo, handlingsplanen från Peking samt FN:s millenniedeklaration.

39. Europaparlamentet stöder helhjärtat användningen av jämställdhetsrådgivare eller kontaktpunkter för jämställdhetsfrågor vid uppdrag och delegationer som faller inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, och uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant att säkra att de inte får dubbla funktioner och att de ges tillräckliga resurser och befogenheter.
40. Europaparlamentet understryker vikten av kampanjer för att öka medvetenheten i kampen mot stereotyper, diskriminering (på grund av kön, kultur eller religion) och våld i hemmet och för att främja jämställdhet i stort. Parlamentet påpekar att dessa kampanjer bör kompletteras med insatser för att främja en positiv kvinnosyn genom kvinnliga förebilder i medier, reklam, läromedel och på internet.
41. Europaparlamentet efterlyser inrättandet av ett lämpligt offentligt förfarande för klagomål i samband med GSFP-uppdrag, som särskilt ska bistå vid rapportering av sexuellt och könsrelaterat våld. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att inkludera en detaljerad rapport om kvinnor, fred och säkerhet i halvårsutvärderingen av GSFP-uppdrag, och påminner samtidigt om att GSFP-uppdragen är ett av EU:s viktigaste instrument för att uppnå målen i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1820 och 1325 i krisdrabbade länder och regioner.
42. Europaparlamentet kräver att specifika budgetmedel avsätts för utvärdering och övervakning av data som samlats in på grundval av de indikatorer som tagits fram på EU-nivå. Parlamentet efterlyser även specifika budgetposter för jämställdhetsexpertis och för projekt och aktiviteter om kvinnor, fred och säkerhet i uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.
43. Europaparlamentet uppmanar EU:s budgetmyndighet att utöka det finansiella stödet för främjande av jämställdheten och kvinnors rättigheter i de framtida innovativa instrumenten för utvecklingsfinansiering för perioden 2014–2020.
44. Europaparlamentet uppmanar EU:s höga representant och kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra den kompletterande karaktären mellan och mobiliseringen i tid av alla finansiella instrument för EU:s externa insatser, nämligen Europeiska utvecklingsfonden, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt stabilitetsinstrumentet, för att undvika en splittrad EU-insats när det gäller kvinnors situation i krig.
45. Europaparlamentet kräver särskilt stöd från Europeiska jämställdhetsinstitutet för insamling, bearbetning och genomförande av Peking-indikatorerna inom området kvinnor och väpnade konflikter.
46. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som EU:s och FN:s partnerskap om jämställdhet för fred och utveckling spelar, vilket syftar till att fastställa sätt att integrera jämställdhet och mänskliga rättigheter för kvinnor i nya stödformer och till att stödja

nationella parters insatser för att uppfylla internationella skyldigheter på jämställdhetsområdet och för att komplettera sina åtaganden på detta område med lämpliga ekonomiska anslag i nationella utvecklingsprogram och budgetar. Detta projekt är särskilt inriktat på kvinnors roll i konfliktsituationer och efter konflikter och framför allt på genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325.

47. Europaparlamentet uppmanar unionen att prioritera inrättandet av skolor när den bistår med återuppbyggnadshjälp efter konflikter för att pojkar och flickor ska kunna erbjudas bättre utbildning.
48. Europaparlamentet välkomnar olika initiativ för att ta fram könsrelaterade indikatorer för snabba insatser vid och övervakning av konflikter, såsom de som vidtagits av FN:s utvecklingsfond för kvinnor (Unifem), Europarådet, Swisspeace, International Alert och Forum on Early Warning and Early Response.
49. Europaparlamentet understryker vikten av att sätta kvinnor i centrum för strategier som rör vattenförsörjning, sanitetstjänster och hygien i konfliktområden och tidigare konfliktdrabbade områden. Parlamentet understryker därför vikten av att utöka tillgången till säkert dricksvatten, fullgoda sanitetstjänster och vatten för produktionsändamål.
50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar.

MOTIVERING

Bakgrund

Peking-handlingsplanen, som antogs vid den fjärde världskonferensen för kvinnor som hölls i Peking 1995, tar upp kvinnor och väpnade konflikter bland sina strategiska mål och insatsområden. FN har fortsatt arbetet med att stärka kvinno-, freds- och säkerhetsaspekterna genom FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 (2000) och 1820 (2008).

Dessa resolutioner åtföljdes av FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn i samband med väpnade konflikter och FN:s säkerhetsråds resolution 1889 (2009), som syftar till att förbättra genomförandet och övervakningen av FN:s säkerhetsråds resolution 1325, samt FN:s säkerhetsråds resolution 1960 (2010), genom vilken en mekanism inrättades för att sammanställa data om och en förteckning över personer som begått sexuella våldshandlingar i samband med väpnade konflikter. Inrättandet av den nya posten som FN:s särskilda representant för att bevaka kvinnors utsatta situation i krig och andra konflikter, vilken för närvarande innehas av Margot Wallström, och upprättandet av UN Women har bidragit till att stärka FN-systemets institutionella ramar till stöd för jämställdhet och kvinnors delaktighet.

EU har redan en särskild politik för kvinnor, fred och säkerhet. Under 2008 antog rådet en övergripande strategi för EU:s genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet liksom ett reviderat operativt dokument om dessa resolutioners specifika genomförande inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP). Det antog även EU-riktlinjer om våld mot och diskriminering av kvinnor och flickor, som stärker kvinnors rättigheter inom EU:s övergripande människorättspolitik.

Dessutom kompletterades EU:s ramverk med EU:s handlingsplan för jämställdhet i utvecklingssamarbetet, vilken ska säkerställa att jämställdhetsperspektivet integreras i allt EU-arbete med partnerländer på samtliga nivåer. I kölvattnet av den övergripande strategin har andra åtgärder vidtagits inom ramen för EU:s politik avseende kvinnor, fred och säkerhet. Bland annat har det upprättats en interninstitutionell arbetsgrupp för kvinnor, fred och säkerhet som ska övervaka genomförandet av politiken, och i juli 2010 antogs indikatorer som ska användas för att följa upp detta genomförande.

Europaparlamentet har sedan antagandet av resolution 1325 varit väldigt aktivt och har utarbetat flera betänkanden och rekommendationer om aspekter rörande kvinnor, fred och säkerhet.

Rekommendationer

Föredraganden är övertygad om att fler kvinnor bör involveras i insatser för att förebygga, medla i och lösa konflikter. I detta syfte uppmanar föredraganden EU och medlemsstaterna att verka för att få in fler kvinnor i militären, både på ledande poster och bland de meniga. Det är ur ett jämställdhetsperspektiv avgörande att ha höga kvinnliga officerare, men det är också

mycket viktigt att ha kvinnor i civila uppdrag, eftersom de samarbetar bättre med de kvinnor som de möter under dessa uppdrag.

Fler kvinnor bör involveras på ledarskapsnivå, såsom i nationella regeringar och politiska strukturer, under förebyggandefasen. I detta hänseende är det avgörande att kvinnor ges ökat medinflytande. Detta kan först och främst uppnås genom utbildning: utbildning på grundskole- och gymnasienivå är en avgörande faktor i såväl flickors som pojkars intellektuella utveckling och ger dem färdigheter för att uppnå en högre levnadsstandard. En ordentlig grundskoleutbildning bidrar också väsentligt till att minska könsstereotyper. Undervisning i hälsa, särskilt reproduktiv hälsa och familjhälsa, är också ytterst viktigt för att skapa en känsla av kontroll över sin egen kropp och få mer kunskap om den. Undervisning i reproduktiv hälsa kan också användas för att förebygga sexuellt överförbara sjukdomar och oönskade graviditeter. En annan avgörande faktor i arbetet med att ge kvinnor egenmakt är ekonomiskt oberoende. Detta kan främjas genom tilldelning av medel för att stötta små, kvinnoägda företag. Kvinnor med en bättre utbildningsnivå och som är ekonomiskt oberoende kan känna sig bättre rustade att delta på ledarskapsnivå i lokalsamhällen eller kanske till och med på nationellt plan.

I medlingsfasen bör EU kräva kvinnligt deltagande i fredsprocesserna, både i internationella förhandlingsgrupper och på lokal nivå. Kvinnors deltagande vid förhandlingsbordet är inte bara logiskt utifrån principen om proportionell representation utan även utifrån mervärdessynpunkt. Kvinnor utgör 50 procent av befolkningen, och insatser bör därför göras för att säkra att kvinnor är proportionellt representerade under förhandlingar. Kvinnor gör också att större fokus läggs på andra avgörande frågor, särskilt i fråga om avskaffandet av straffriheten. Eftersom de flesta offren för sexuellt våld i konflikter är kvinnor är det särskilt viktigt att de får en stark representation så att de kan garanteras skydd och skälig ersättning. Likaså bör offren erbjudas psykologisk och medicinsk hjälp samt advokathjälp, och det bör utformas säkrare vittnesskyddsprogram som gör det möjligt för offren att träda fram och vittna utan rädsla för repressalier från sina angripare.

Vad beträffar straffriheten understryker föredraganden att man inte ska kunna gå ostraffad och begär därför att det inte stiftas någon fred utan rättvisa och att förövare måste ställas till svars för sina handlingar.

Även i fredsbyggandet är kvinnors deltagande avgörande, eftersom kvinnor på grund av sin bärande roll i samhället är betydligt mer lyhörda för samhälleliga och praktiska behov än män. Det är kvinnor som tillbringar merparten av sin tid i byar och småstäder och de har därför större kunskap om de praktiska nödvändigheter som bör ingå i de fredsbyggande programmen, såsom marknadsinfrastruktur, sjukvårdskliniker, skolgång etc.

Ett av de främsta kraven i detta betänkande är kravet på att det inrättas en post som särskild EU-representant för kvinnor, fred och säkerhet. EU har visserligen redan en politik för kvinnor, säkerhet och fred liksom arbetsgrupper och kontaktpunkter som arbetar med kvinno- och säkerhetsrelaterade frågor, men det saknar en central enhet som kan samordna alla dessa olika verksamheter. Inrättande av en post som särskild EU-representant för kvinnor, fred och säkerhet skulle göra all politik och alla insatser mer sammanhängande och effektivare och skulle också ge FN en kontaktpunkt, vilket skulle underlätta samarbetet.

I samband med uppbyggnaden av en könspolitisk struktur i EU är det dessutom viktigt att man undviker dubbla funktioner för jämställdhetsrådgivare vid uppdrag som faller inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, eftersom detta bara skapar förvirring och leder till en nedprioritering av jämställdhetsaspekterna i politiken.

En annan central punkt i betänkandet är medlemsstaternas antagande, genomförande och övervakning av sina nationella handlingsplaner, med tanke på att den senaste statistiken visar att tio EU-medlemsstater har en nationell handlingsplan om kvinnor, fred och säkerhet och fem andra medlemsstater håller på att slutföra sina handlingsplaner¹. Behovet av att integrera EU-indikatorerna i de nationella planerna för att garantera en uppsättning enhetliga standarder för hela EU i fråga om kön och säkerhet understryks i hela detta betänkande.

¹ ”Report on EU indicators for the Comprehensive Approach”, rådets dokument 9990/11.

8.11.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

över kvinnors situation i krig
(2011/2198(INI))

Föredragande (*): Catherine Grèze

(*) Förfarande med associerade utskott – Artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

Externa stödprogram

1. Europaparlamentet uppmanar EU:s budgetmyndighet att utöka det finansiella stödet för främjande av jämställdheten och kvinnors rättigheter i de framtida innovativa instrumenten för utvecklingsfinansiering för perioden 2014–2020.
2. Europaparlamentet uppmanar EU:s höga representant och kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra den kompletterande karaktären mellan och mobiliseringen i tid av alla finansiella instrument för EU:s externa insatser, nämligen Europeiska utvecklingsfonden, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt stabilitetsinstrumentet, för att undvika en splittrad EU-insats när det gäller kvinnors situation i krig.
3. Europaparlamentet begär att ett jämställdhetsperspektiv tas med inom fredsforskningen, i konfliktförebyggande konfliktlösande och fredsbevarande insatser samt i återanpassning och återuppbyggnad efter konflikter och att det ska finnas en jämställdhetsaspekt i landstrategidokumentet.

4. Europaparlamentet efterlyser, som prioriterade områden inom ramen för instrumentet för utvecklingsfinansiering för perioden 2014–2020, särskilda bestämmelser som säkerställer kvinnor ytterligare skydd mot våldtäkter, tvångsprostitution och andra former av sexualbrott. Särskild omsorg bör också ägnas blivande mödrar och mödrar med små barn när det gäller tillhandahållande av livsmedel, kläder, evakuering och transporter samt vårdinrättningar i syfte att förhindra oönskade graviditeter och sexuellt överförbara sjukdomar.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och medlemsstaterna att i sina insatser för kvinnor i konfliktområden ta med utvecklingsfrågor, särskilt erkännandet av mödrars rätt att få stöd och skydd och att ta hand om och uppfostra sina barn samt kvinnors hälsa och ekonomiska trygghet, varvid frågan om egendomsrätt, framför allt i anslutning till ägande och brukande av mark, särskilt bör uppmärksammas.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att undersöka möjligheten att inrätta en mekanism där endast kvinnlig personal ger sjukvård och psykologiskt stöd till våldsdrabbade kvinnor i krigssituationer. Syftet ska vara att inrätta metoder för hur dessa kvinnor successivt och smidigt ska återintegreras i samhället, t.ex. genom hjälp i arbetssökandet, så att den sociala stabiliteten och sammanhållningen kan återupprättas.
7. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att utse ett särskilt sändebud för skyddet av kvinnor i konfliktområden, som ska ha till uppgift att se till att alla EU:s utrikesinsatser uppfyller den centrala målsättningen att respektera kvinnors rättigheter. Detta särskilda sändebud bör dessutom arbeta med könsidentitets- och diskrimineringsfrågor.
8. Europaparlamentet välkomnar EU:s handlingsplan för jämställdhet och kvinnors medinflytande i utvecklingssamarbetet, och uppmanar EU:s höga representant att göra allt som krävs för att ge EU:s delegationspersonal tillräcklig och ändamålsenlig utbildning för att de ska kunna tillämpa en genusmedveten strategi i samband med fredsbevarande, konfliktförebyggande och fredskapande åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera tillräckligt tekniskt och ekonomiskt stöd till program som gör det möjligt för kvinnor att delta fullt ut i fredsförhandlingar och som ger kvinnor ökat medinflytande i det civila samhället i stort.
9. Europaparlamentet välkomnar EU:s beslut att anta en lista med 17 genomförandeindikatorer som ska utvärdera EU:s egna resultat när det gäller jämställdhetsfrågor i länder som är sköra, eller som genomgår eller just genomgått en konflikt. Parlamentet understryker att indikatorerna måste förbättras och att de också bör omfatta kvalitativa mätningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att beakta slutsatserna från detta utvärderingsarbete under programplanerings- och genomförandefaserna.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta akutinsatser bestående av utbildad personal (t.ex. läkare, psykologer, socialarbetare, juridiska rådgivare osv.) som snabbt och på plats kan ge stöd till offer för könsrelaterat våld.

11. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att, i enlighet med artikel 9 i rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010, se till att programplaneringen, genomförandet och övervakningen av länderinitiativen för främjande av ett genusperspektiv före konflikter, under konflikter och tiden därefter sköts på delegationsnivå, så att man bättre kan inrikta sig på de specifika omständigheter som utmärker varje situation och sannolikheten att det redan finns en regional dimension.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja lokala grupper i det civila samhället, särskilt kvinnogrupper och grupper med en jämställdhetsmedveten agenda, genom att tillhandahålla finansiering och kapacitetsuppbyggnad så att grupperna kan uppfylla sin övervakande funktion, särskilt i sönderfallande stater.

Skydda kvinnor från alla former av sexuellt och könsrelaterad våld: Kvinnors medinflytande i konfliktförebyggande och fredsbevarande arbete och i återuppbyggnadsarbete efter konflikter

13. För att EU:s insatser i jämställdhetsfrågor i instabila länder och länder som befinner sig i konflikt eller just genomgått en konflikt ska ha en positiv och varaktig inverkan understryker Europaparlamentet att man bör överföra ansvar till lokala icke-statliga aktörer, däribland kvinnoorganisationer, vilka bör ges en mer framträdande roll.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att uppmuntra lokala kvinnoorganisationer att engagera sig i bland annat förberedelsen av och diskussionerna om förhandlingar och överenskommelser efter konflikter.
15. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten och kommissionen att se till man i planeringen och finansieringsinstrumenten för EU:s yttre åtgärder särskilt beaktar kvinnoorganisationer på lokal nivå och avsätter tillräckliga resurser så att organisationerna kan spela en framträdande roll i projekt för hantering av situationer före, under och efter konflikter, varvid god praxis i fråga om inrättande av arbetstagarkooperativ och tillgång till mikrokrediter särskilt bör uppmärksammas.
16. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att särskilt uppmärksamma det ökande antalet ”korrigerande” våldtäkter mot hbt-kvinnor som sker före, under och efter konflikter.
17. Europaparlamentet understryker att även om det är vanligt att våldtäkt används som ett vapen i krig över hela världen så har det skett en dramatisk ökning de senaste åren i ett flertal afrikanska konflikter. Parlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan EU och FN för att stärka det förebyggande arbetet och se till att frågan om kvinnors roll tas upp i de program som knyter samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd.
18. Europaparlamentet understryker att det är oerhört viktigt att se till att kvinnor deltar på lika villkor i förfaranden för rättsliga reformer eller i internationella domstolsförfaranden så att de effektivt kan hävda att lika rättigheter bör tillämpas inom de nationella rättsystemen.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och Europaparlamentets delegationer att på olika sätt arbeta för att utvecklingsländer som ännu inte har undertecknat, ratificerat och genomfört Romstadgan (för Internationella

brottmålsdomstolen) ska göra detta, eftersom det är en viktig åtgärd för att skydda kvinnors sexuella rättigheter i krigssituationer och förhindra att förövare går fria.

20. Europaparlamentet fördömer tagande av gisslan och kräver hårdare straff för användningen av mänskliga sköldar under konflikter.
21. Europaparlamentet begär att kvinnliga fångar separeras från män, framför allt för att sexuellt våld ska förhindras.
22. Europaparlamentet understryker betydelsen av att anhöriga till försvunna personer ska ha rätt att få veta vad som skett och parlamentet uppmanar parter i väpnade konflikter att vidta alla åtgärder som krävs för att få fram vad som hänt med personer som rapporterats saknade.
23. Europaparlamentet påpekar att kvinnor, framför allt änkor och separerade kvinnor, samt föräldralösa barn, möts av svårigheter när de återvänder hem från flyktingläger och när det gäller markägande på grund av traditionellt betingade stereotyper och förekomsten av marktvister som brukar öka efter långa konflikter. Parlamentet anser att den förstörelse av samhällets strukturer som orsakas av konflikter bör ses som en möjlighet att på nytt bygga upp dessa samhällen på ett sätt som garanterar kvinnors rätt att äga mark och delta i det politiska livet i allmänhet.
24. Europaparlamentet föreslår att en ständig föredragande för jämställdhet mellan kvinnor och män och kvinnors rättigheter i EU:s yttre förbindelser ska utses i Europaparlamentet. Personen ska även ansvara för könsidentitets- och diskrimineringsfrågor.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	7.11.2011
Slutomröstning: resultat	+: 24 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Santiago Fisas Aixela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 187.2)	Josefa Andrés Barea, Sophie Auconie, João Ferreira

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	22.11.2011
Slutomröstning: resultat	+: 25 -: 1 0: 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Raúl Romeva i Rueda, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Anne Delvaux, Sylvie Guillaume, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Kinga Gál